

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 19.12.2007
COM(2007) 828 окончателен

**ГОДИШЕН ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И
СЪВЕТА**

**относно усилията на държавите-членки през 2006 г. с оглед постигане на устойчив
баланс между риболовния капацитет и възможностите за риболов**

{SEC(2007) 1703}
{SEC(2007) 1704}

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	3
2.	Обобщение на годишните доклади на държавите-членки	3
2.1.	Описание на флотилиите във връзка с риболовните дейности	4
2.2.	Въздействие на схемите за намаляване на усилието върху капацитета	6
2.3.	Спазване на режима вход/изход и референтните равнища	9
2.4.	Силни и слаби страни на системите за управление на флота	9
3.	Спазване на правилата за управление на риболовния капацитет. цялостни резултати	10
3.1.	Резултати за континенталния флот (с изключение на регистрираните в най-отдалечените райони кораби)	10
3.2.	Резултати за регистрираните в най-отдалечените райони флотилии	11
4.	Изводи на Комисията	11

1. ВЪВЕДЕНИЕ

По силата на член 14 от Регламент (ЕО) № 2371/2002¹ и член 12 от Регламент (ЕО) № 1438/2003² всяка година преди 1 май държавите-членки представят на Комисията доклад за усилията си през предходната година с оглед на постигане на устойчив баланс между капацитета на флота и наличните възможности за риболов. Докладите на държавите-членки са достъпни на интернет страницата Еуропа³. Въз основа на тези доклади и данните от регистъра на риболовния флот на Общността (CFR)⁴ Комисията състави обобщение за 2006 г., което представи на Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) и на Комитета по рибарство и аквакултури. Настоящият доклад на Комисията, изготвен за Съвета и Европейския парламент, представя това обобщение на докладите от държавите-членки и съдържа техническо приложение и становищата на горепосочените комитети. Приложението включва също така подробен коментар на управлението на капацитета⁵, както и таблици и графики за общите тенденции в риболовния флот на ЕС и спазването от страна на държавите-членки на режима вход/изход. Освен това следната информация е достъпна на английски език на интернет страницата Еуропа:

- подробни данни за резултатите във връзка със спазването от всяка държава-членка;
- резултатите във всеки един от най-отдалечените райони на Общността;
- докладите на държавите-членки.

2. ОБОБЩЕНИЕ НА ГОДИШНИТЕ ДОКЛАДИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Тази година само 12 държави-членки представиха докладите си навреме. Седем доклада бяха изпратени със закъснение от две седмици до два месеца. Обединеното кралство предаде доклада си на 31 октомври 2007 г., което бе твърде късно, за да бъде взет под внимание в настоящия документ на Комисията. Въпреки тези закъснения Комисията представи обобщаващия доклад на горепосочените комитети до 31 юли 2007 г. Трябва да се добави, че много държави-членки следваха установената с член 13 от Регламент (ЕО) № 1438/2003 схема за доклада, но качеството на представените данни не бе винаги достатъчно за целите на настоящия доклад.

Той обобщава описанието на държавите-членки на риболовните им флотилии, въздействието на съществуващите схеми върху намаляване на усилиято, спазването от страна на държавите-членки на режима вход/изход и силните и слабите страни на системите на държавите-членки за управление на флота.

¹ Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета (ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59-80).

² Регламент (ЕО) № 1438/2003 на Комисията (ОВ L 204, 12.8.2003 г., стр. 21-28).

³ http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

⁴ Регламент (ЕО) № 26/2004 на Комисията (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 25-35).

⁵ В съответствие с приетата през декември 2002 обща политика в областта на рибарството (ОПР) риболовните флотилии биват управлявани съгласно общото правило, че добавеният към флота нов капацитет, изразен като тонаж и мощност, не трябва да бъде по-голям от капацитета, който е изтеглен от флота.

2.1. Описание на флотилиите във връзка с риболовните дейности

Държавите-членки представиха общо описание на своите флотилии въз основа на различни видове сегментация. Някои запазиха предишната сегментация на флота на МПО IV, други използваха комбинации от риболовни съоръжения, характеристики на корабите, целеви видове, риболовни зони или други по-обща групирания на риболовни кораби по вид или дейност. Много държави-членки докладваха, че техният дребномащабен крайбрежен риболовен флот (който съставлява повече от 80 % от риболовния флот на ЕС) е имал значително социалноикономическо въздействие върху крайбрежното население и поради тази причина заслужава да му се обърне специално внимание. Докладите на Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Кипър, Литва, Малта и Словения не съдържаха надеждна оценка на капацитета на флота във връзка с наличните ресурси. Общото впечатление от докладите на държавите-членки е по-скоро оптимистично; в действителност според тези доклади изглежда, че флотът на Общността е балансиран от гледна точка на ресурсите, с изключение на няколко конкретни случаи. Комисията не споделя тази гледна точка, както е посочено по-долу.

Белгия: Според едно проучване флотът е трябвало да се намали с 10 000 kW през 2006 г. Тъй като риболовните кораби с мощност на двигателя над 221 kW са тези, които най-вече използват квотите за риболов, един от приоритетите е бил изтегляне на капацитет от този сегмент на флота. В крайна сметка шест големи и три малки кораби са били нарязани за скрап през 2006 г., което е довело до 9 % намаление на капацитета на флота. Последващо намаление на капацитета на флота от 10 % е планирано в краткосрочен план.

Дания: Икономически модел е бил използван за изчисляване на минималния брой кораби, необходим за използване на разпределените квоти в 14 сегмента от флота, класифицирани в съответствие с регламента за събиране на данни⁶. Броят дни в морето, който е бил взет за тези кораби, е представлявал максималният възможен на година. При този модел са станали видни различните нива на свръхкапацитет във всеки сегмент, имайки предвид настоящото състояние на запасите от рибни ресурси. Въпреки това в дългосрочен план някои сегменти са показали занижен капацитет. Резултатът зависи до голяма степен от настоящото положение по отношение на ОДУ/квоти и от броя на разрешените дни в морето за един кораб.

Германия: Качествен биологичен подход е бил използван за проучване на баланса между риболовния капацитет и възможностите за риболов по сегменти от флота. Оценено е било дали изменението на капацитета във всеки сегмент от флота следва тенденцията на състоянието и равнището на риболова на основните засегнати ресурси. Както и през 2005 г. е било постигнато леко намаление в капацитета на флота на Германия през 2006 г. (5 % в GT, 4 % в kW) без публични помощи.

Естония: През 2006 г. не са били въведени нови многогодишни планове за управление и възстановяване нито за Балтийско море, нито в регулаторната зона на NAFO. Необходимо е флотилиите на Естония да бъдат приспособени към намаленията на ОДУ за атлантическа треска в Балтийско море и към плана за възстановяване на NAFO.

⁶ Регламент (ЕО) № 1639/2001 на Комисията (ОВ L 222, 17.8.2001 г., стр. 53-115).

Гърция: През 2006 г. намаляването на капацитета е продължило да бъде финансирано с публични помощи. Общото намаление на капацитета (1 183 GT и 8 926 kW) е било почти изключително дължащо се на публичните помощи. Основната част от риболовния флот на Гърция се състои от дребномащабни крайбрежни риболовни съдове, използващи различни риболовни съоръжения.

Испания: Испания е продължила да използва публични средства за намаляване на капацитета на флота; кораби с малко над 11 000 GT са били нарязани за скрап през 2006 г. Флотът се управлява по отделни сегменти, както е било по МПО IV.

Франция: Подобно на 2005 г. капацитетът на континенталния флот на Франция е бил още повече намален (с приблизително 2 %) както като тонаж, така и като мощност на двигателя. Докладът обобщава мерките за управление, като например ОДУ и квотите, които са били усвоени през годината на различни международни или национални равнища.

Ирландия: Програмата за извеждане от експлоатация на корабите за риболов на бяла риба от 2005 г. е продължила да се прилага и през 2006 г., като е довела до 10 % намаление в този сегмент. Тази схема ще продължи да се прилага до достигане на намаление от 45 % на капацитета. В доклада е представено също така и описание на реструктурирането на пелагичния флот.

Италия: Капацитетът на флота на Италия е продължил да бъде намаляван чрез програма за нарязване за скрап, финансирана с публични помощи. През 2006 г. 137 кораба с общ тонаж от 7 267 GT и обща мощност на двигателя от 27 016 kW са били изведени от експлоатация. Според италианския доклад средният брой дни за риболов се е установил на 134, както е било и през 2005 г., след силно намаляване в предходните години.

Кипър: По схемата за извеждане от експлоатация за периода 2004—2006 пет многофункционални кораба са били нарязани за скрап с публични помощи през 2006 г. Значително намаление в капацитета на флота е било постигнато през 2006 г. чрез износа на най-големия траулер на Кипър в САЩ. През 2006 г. 87 % от общото намаление на капацитета (в GT) са се дължали на експорта на този траулер, съставлявал около една трета от капацитета на флота на Кипър.

Латвия: Счита се, че предоставените на флота за открито море възможности за риболов са достатъчни с оглед на осигуряване на пълна заетост. По отношение на флота в Балтийско море (включително и залива на Рига) най-значителният улов на атлантическа треска, трифона и херинга е бил извършен от корабите с дължина над 24 метра. Повече от половината от улова на атлантическа треска е бил осъществен от кораби с дължина между 24 до 40 метра. Поради тази причина тези кораби имат силно въздействие върху състоянието на запасите от атлантическа треска в Балтийско море.

Литва: През 2006 г. пет риболовни кораба са били отписани от регистъра. През същата година премахнатият без помощ от ЕС капацитет е позволил включването на шест нови кораба.

Малта: Флотът е съставен от кораби, използвани през цялото време или само от време на време. Флотът осъществява предимно дребномащабна дейност. Като цяло сезонните и риболовните схеми през 2006 г. са останали същите като тези през предходните

години, без да е имало индикация за каквото и да е увеличение в риболовното усилие в която и да е риболовна дейност. Уловът на червен тон е останал доста под разпределените за Малта нива от страна на ICCAT.

Нидерландия: Капацитетът на настоящия флот от катери не е следвал тенденцията към намаляване на запасите от видовете писия (морска писия) и морски език. Счита се, че настоящият капацитет за останалата част от флота е балансиран от гледна точка на състоянието на запасите от рибни ресурси. 2006 г. е била като цяло с относително малко промени в нидерландския флот.

Полша: От икономическа гледна точка видът атлантическата треска е от ключово значение за полските риболовни субекти, но не се очаква значително подобрене в биомасата на този рибен ресурс през следващите пет години. Общият капацитет на флота на Полша е бил намален чрез окончателни изтегляния с публични помощи: с 18 840 GT и 54 500 kW, тоест съответно 39,8 % и 36 %, в сравнение с положението към 1 май 2004 г.

Португалия: В сравнение с 2005 г. Португалия е регистрирала през 2006 г. значително намаление както в броя на корабите, така и в риболовния капацитет. То е било по-голямо като брой кораби (4,4 %), отколкото като брутен тонаж (0,72 %) или мощност на двигателя (0,2 %).

Словения: През 2006 г. риболовният флот е бил изправен пред продължителни структурни проблеми, особено осезателни за остарелите и непригодените кораби, както и пред затруднения поради сезонния характер на риболова и високата вероятност от продължаващо намаляване на запасите от рибни ресурси. Освен това ограниченият размер на риболовната зона, която се разпростира върху около 180 km², оказва отрицателно въздействие върху риболовните дейности.

Финландия: Броят на корабите и капацитетът на флота на Финландия са намалели през 2006 г. във всички сегменти, с изключение на един. В сравнение с първоначалното равнище (към 1 януари 2003 г.) е било регистрирано намаление от 17 % в GT и 11 % в kW.

Швеция: В Швеция около 40 % от разтоварванията на суша са били направени на източния бряг, но по стойност те се разпределят, както следва: 60 % са били на западния бряг, около 30 % — на южния бряг и само 10 % — на източния бряг. Големите пелагични траулери с дължина над 24 метра, дънните траулери над 12 метра дължина и риболовните кораби, чиято дължина не надвишава 12 метра и са оборудвани с пасивно риболовно съоръжение, отчитат най-голям дял в стойността на разтоварванията.

2.2. Въздействие на схемите за намаляване на усилието върху капацитета

Държавите-членки докладваха различни мерки за възстановяване и схеми за намаляване на усилието, приложими през 2006 г. По-конкретно те се отнасяха до риболовните дейности в Категат, Северно море и Скагерак, западна Шотландия, източния Ламанш, Ирландско море, Бискайския залив, Кантабрийско море и западния Иберийски полуостров, и Балтийско море. Като цяло в докладите държавите-членки не посочват ясно дали схемите за риболовното усилие са били или ще бъдат ефективно средство за постигане на устойчив баланс между капацитета и състоянието на запасите.

Комисията счита, че общите резултати от гледна точка на размера на флота са недостатъчни и е необходимо да бъдат положени повече усилия.

Белгия: Риболовният флот е подлежал на схемата по приложение II⁷ и на режима за западните води. Общият брой дни в морето за целия флот не е бил надвишен, тъй като някои кораби не са използвали разрешените им дни. Ограничението на дните в морето не е довело до неусвояване на наличните квоти. Наличните възможности за улов на миди Сен Жак са били почти напълно използвани. Въпреки това в зона VIII на ICES разпределеното риболовно усилие не е било достатъчно и се е наложила значителна размяна на квоти с Нидерландия.

Дания: В съответствие с приложение II броят на корабите е бил намален с 149 съда като част от плана за възстановяване на запасите от атлантическа треска. Това е съставлявало 3 676 GT или 4 % от общия капацитет. През 2006 г. 652 кораба са осъществявали риболов със съоръжение, за което се отнася регламентът за дни в морето, като този брой през 2005 г. е бил 697, което представлява намаление от 6 %. През 2006 г. са били използвани 61 062 дни в морето срещу 71 701 през 2005 г., т.е. намалението е 15 %, което изразено като киловат дни е било също 15 %.

Германия: Както и през 2005 г. схемите за намаляване на усилието са имали незначително въздействие върху флота, основно в Балтийско море. Не бяха представени цифри.

Естония: През 2005 г. и 2006 г. капацитетът на флота е намалял с 17 %. През 2006 г. дейностите по модернизация на корабите са се разширили, въпреки че натискът върху рибните ресурси не изглежда да се е увеличил.

Гърция: Риболовният капацитет се е стабилизирал чрез предоставяне на лицензии за стопански риболов единствено в случай на обновяване на флота. Различни национални мерки са били въведени за управление на риболовното усилие, като ограничения по видове и технически спецификации на корабите и на риболовните съоръжения, забрани през определени периоди и за определени риболовни съоръжения и налагане на задължение за спазване на минимални разстояния и дълбочини, при които риболовът е разрешен.

Испания: Флотът е бил засегнат от мерки за намаляване на усилието за дълбоководните ресурси и за видовете южна мерлуза и норвежки омар (приложение ПБ). Също така са били приети на национално равнище планове за управление за Средиземно море, залива на Кадис и водите на Канарските острови. Въпреки това докладът не представя данни за това до каква степен намалението чрез публични помощи на постоянния капацитет от около приблизително 100 кораба и 12 000 GT е било свързано с подобни мерки за намаляване на усилието.

Франция: През 2006 г. намалението в капацитета на флота чрез публични помощи се е изразило в 85 кораба и 6 162 GT, основно в резултат на мерките за намаляване на риболовното усилие по отношение на видовете атлантическа треска, мерлуза и морски език. Флотът от траулери, извършващ дейности във водите на Средиземно море, е бил

⁷

Регламент (ЕО) № 51/2006 на Съвета (ОВ L 1, 20.1.2006 г., стр. 1-183).

намален с 21 кораба (1 800 GT), но от доклада не става ясно дали това се дължи на мерките за намаляване на риболовното усилие.

Ирландия: Риболовните дейности, които попадат под обхвата на планове за възстановяване на запаси (зони VIa и VIIa на ICES), са много различни. Поради тази причина е трудно да се оцени въздействието от намалението на риболовното усилие. В рамките на режима за западните води извеждането от експлоатация на кораби за миди Сен Жак е довело през 2005 г. до по-добър баланс между капацитета и разпределенията на риболовното усилие.

Италия: Въпреки че флотът на Италия не подлежи на никакви задължителни схеми за управление на риболовното усилие, тази държава-членка докладва за постепенно намаление в равнището на риболовното усилие както от гледна точка на капацитета, така и като дейности, което е довело до увеличение в улова за единица усилие. Особено положителната тенденция в разтоварванията за отделните кораби се характеризира с по-значителен растеж от този на оборота за отделните кораби, поради увеличението на производствените цени.

Кипър: Към риболовните дейности на Кипър не се прилагат никакви задължителни схеми за намаляване на усилието. Схемата за нарязване на кораби за скрап, която бе по-горе спомената, не е следователно свързана с ограниченията на усилието, въведени от ръководещите риболовните дейности лица.

Латвия: Единствената прилагана през 2006 г. схема за намаляване на риболовното усилие е била програмата за извеждане от експлоатация, финансирана с публични помощи по ФИОР. От 1 май 2004 г., когато е започнала да се прилага схемата за нарязване на кораби за скрап, 59 съда, основно извършващи риболов на вида атлантическа треска в Балтийско море, са били изтеглени от флота. Латвия планира да намали още капацитета на риболовния си флот, като нареже за скрап около 133 кораба през следващите няколко години.

Литва: С оглед балансиране на риболовното усилие и коригиране на риболовния капацитет към наличните рибни ресурси, властите са продължили процеса на окончателно изтегляне на някои риболовни кораби от активни дейности.

Малта: През 2006 г. три кораба са прекратили риболовни дейности и тяхното риболовно усилие не е било заменено. Въпреки това въздействието върху общия риболовен капацитет е било минимално.

Нидерландия: Флотът подлежи на схемата за ограничаване на броя дни в морето, въведена за Северно море (схемата по приложение II). Броят на риболовните дни е бил намален с 8 % спрямо 2005 г. При изпълнение на разпоредбите по приложение IIА Нидерландия е избрала да прилага възможно най-голямата гъвкавост в рамките на правилата: прехвърлянето на дни между кораби и между периоди на управление е било разрешено.

Полша: Поради прилагането на програмата за намаляване на риболовното усилие през 2006 г. броят дни, изкарани в риболов от балтийския флот, е бил ограничен с 36 % в сравнение с 2004 г., като този процент по отношение на катерите с дължина от 24—25 метра е бил почти 70 %. През периода от 2004 г. до 2006 г. броят дни в морето, през които кораби са извършвали риболов на атлантическа треска, е спаднал с около 30 %.

Португалия: Планът за възстановяване на запасите от мерлуза и норвежки омар (приложение ПБ към регламента за ОДУ) не е довел до последващо намаление на капацитета на флота, извършващ целеви риболов на тези видове. В резултат на плана за възстановяване на запасите от гренландска камбала (плана на NAFO) броят на лицензиите е бил намален, но тъй като корабите са се насочили към други риболовни дейности, не е било необходимо да се намалят капацитетът. Ограниченията по отношение на риболова на вида сардина са останали в сила в съответствие с националния план за възстановяване на запасите от този вид.

Словения: Риболовният флот не е напълно балансиран спрямо рибните ресурси в териториалните води, където основната част от флота извършва риболов.

Финландия: Размерът на риболовния флот е намалявал постепенно през последните години. Поради свръхкапацитета по отношение на риболовните дейности във връзка с видовете херинга и трикона и вследствие на забраната за плаващи мрежи в Балтийско море и на декрета за вида съомга, който е регулирал риболова на този вид ресурс, през периода 2004—2006 г. е била прилагана специална схема за извеждане от експлоатация. Капацитет в размер на 1 378 GT и 6 025 kW е бил изтеглен с публични помощи. Като цяло общото усилие, разгърнато от флота, следва тенденция към увеличаване въпреки намалението в капацитета на флота през последните години.

Швеция: Флотът е обхванат от разпоредбите по приложение ПА и риболовното усилие е било постепенно намалено като резултат от по-малкия ОДУ и брой дни в морето. Националните правила за ограничаване на крайбрежния риболов и въвеждането на тралове, задължително селективни по размер на рибата, са намалили още повече риболовното усилие. Броят на разрешените дни в морето за риболов на вида атлантическа треска в Балтийско море е спаднал, което е довело до намаление на риболовното усилие. Броят на субектите, извършващи риболов с плаващи мрежи, е спаднал от 53 на 35 през 2006 г. и временно на тези лица са били предложени помощи в по-голям размер за нарязване на кораби за скрап. Въпреки това само два кораба са били нарязани за скрап през 2006 г.

2.3. Спазване на режима вход/изход и референтните равнища

Според данните на CFR към дата 23 октомври 2006 г. почти всички държави-членки са били в рамките на максималната стойност за капацитета на флота им към края на 2006 г. Въпреки че някои държави-членки надвишиха с малко своите тавани по режима вход/изход през 2006 г., както и през предходните години общата тенденция в капацитета на флота на ЕС показва устойчиво намаление. Всички засегнати държави-членки са спазвали референтните равнища за континенталния флот.

2.4. Силни и слаби страни на системите за управление на флота

Основната силна страна, която бе посочена от много държави-членки, е че режимът вход/изход и максималните стойности за капацитет на флота са били стриктно спазвани от националните системи за управление на рибарството. Освен това някои държави-членки посочиха, че настоящата схема за намаляване на риболовното усилие е допринесла за по-добър баланс между риболовното усилие и наличните ресурси. Също така намалението в риболовния капацитет е довело до намаление на оказваното от риболова въздействие. Повечето от държавите-членки подчертаха и значението на различни прилагани планове за управление и възстановяване, включително и за по-

добро управление на лицензиите за риболов и внимателен мониторинг на разпределението на квотите.

Към края на 2006 г. по-голямата част от държавите-членки разполагаха с цялостни интегрирани информационни системи за управление на рибарството, включващи различни софтуерни подприложения, като например регистър на флота, управление на капацитета, лицензии, риболовни дневници, разтоварвания на суша, бележки за продажба, VMS, квоти, докладване на улова и др. В повечето случаи тези информационни системи свързват няколко административни структури и също така централни с национални административни структури, и доведоха до засилване на капацитета на националните администрации, отговорни за риболовния флот.

Независимо от това някои държави-членки подчертаха, че остават определени трудности във връзка с човешките ресурси и финансовите средства, които са на разположение за управление на риболовния флот. Освен това те се съгласиха, че управлението и подпомагането следва да бъдат подобрени по отношение на дребномащабните риболовни дейности.

3. СПАЗВАНЕ НА ПРАВИЛАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИБОЛОВНИЯ КАПАЦИТЕТ. ЦЯЛОСТНИ РЕЗУЛТАТИ

3.1. Резултати за континенталния флот (с изключение на регистрираните в най-отдалечените райони кораби)

Според данните на CFR през четиригодишния период 2003—2006 общият капацитет на флота на Общността е бил намален с 217 000 GT и 773 000 kW, което е приблизително 10 %. По отношение на флота на ЕС на 15-те държави-членки намалението е било 167 000 GT и 645 000 kW в сравнение с 51 000 GT и 128 000 kW, които са били изтеглени от флота на десетте нови държави-членки. Като съотношение намалението на флота на десетте нови държави-членки на ЕС от датата на присъединяването им е било по-голямо от намалението на флота на 15-те държави-членки през периода 2003—2006 година (23 % в сравнение с 9 % като тонаж и мощност на двигателя).

За същия период приблизително 173 000 GT и 560 000 kW са били изтеглени от флота на ЕС (с изключение на най-отдалечените райони) с публични помощи, от които 40 000 GT и 127 000 kW са били изтеглени през 2006 г.

Като цяло нетното намаление във флота на ЕС изглежда все още недостатъчно, като се отчитат постоянните технологически подобрения, които неутрализират последиците от намалението на капацитета, и влошеното състояние на запасите от повечето от рибните ресурси на Общността, особено от дълбоководните видове, които изискват много решителни намаления на риболовното усилие.

Таблицы 1 и 2 в приложението към настоящия доклад обобщават спазването от страна на държавите-членки на режима вход/изход и референтните равнища към 31 декември 2006 г. Голяма част от държавите-членки спазиха тези правила. Същевременно според данните на CFR Испания е надвишила с 1,66 % тавана си по отношение на тонажа по режима вход/изход, въпреки че съгласно стойностите, посочени в годишния доклад на тази държава-членка, нейният флот е спазил максималната стойност за тонажа. Флотът на Франция надвиши максималната стойност за тонажа си с 0,21 %.

По-подробна информация (таблици и графики) за тенденциите в капацитета на флотилиите на държавите-членки са достъпни на Еигора⁸. Тя дава възможност да се провери спазването от страна на държавите-членки на ограниченията на капацитета за целия период от 1 януари 2003 г. до 31 декември 2006 г. Данните посочват, че Франция и Италия са надвишили тавана за GT през горепосочения период. Леко надвишаване на тавана за мощност на двигателя е било регистрирано за Дания и Гърция.

През юли 2007 г. Съветът прие изменение на разпоредбите за управление на флота, считано от 1 януари 2007 г., които дават възможност на държавите-членки да преразпределят 4 % от капацитета на корабите, нарязани за скрап с публични помощи, с оглед на подобряване на безопасността на борда, условията на труд, хигиената и качеството на продуктите. Също така за целите на горепосочените подобрения на безопасността изменението включва възможност за преразпределение на 4 % от средния годишен изтеглен тонаж с публични помощи между 1 януари 2003 г. и 31 декември 2006 г. за държавите-членки на Общността към 1 януари 2003 г., и между 1 май 2004 г. и 31 декември 2006 г. — за държавите-членки, които се присъединиха към Общността на 1 май 2004 г. Под формата на изменение на Регламент (ЕО) № 1438/2003 на Комисията подробните правила за прилагане на тези разпоредби бяха изготвени от Комисията към момента на съставяне на настоящия доклад.

3.2. Резултати за регистрираните в най-отдалечените райони флотилии

Капацитетът на флотилиите, регистрирани в най-отдалечените райони, и варирането му между 1 януари 2003 г. и 31 декември 2006 г. е показано на таблица 4 от приложението към настоящия доклад. Резултатите показват, че флотът, регистриран в най-отдалечените райони на Испания и Португалия, е бил значително намален както от гледна точка на тонажа, така и като мощност. Във френските отвъдморски департаменти е било установено леко намаление в общия брой на корабите, намаление в тонажа и увеличение в мощността на двигателя.

Към края на 2006 г., подобно на предходните години, три от 17-те сегмента за най-отдалечените райони надвишаваха референтното равнище. Сегмент 4FJ (кораби с дължина под 12 метра) за френския департамент Мартиника надвиши референтното равнище за мощност с 5 622 kW. Положението бе същото и в сегмент 4K9 в Азорските острови, където референтното равнище бе надвишено с 138 kW. Сегмент СА3 (кораби с дължина над 12 метра, регистрирани в Канарските острови и извършващи риболов в международни води и води на трети държави) надвиши равнището на референтния си тонаж с 795 GT.

4. Изводи на Комисията

Качеството на докладите на държавите-членки непрекъснато се подобрява от момента на представяне на първите доклади, обхващащи 2003 г. Въпреки това, както и през предходните години, в голямата част от докладите държавите-членки не описваха флотилиите си във връзка с риболовните дейности, както се изисква от член 13, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1438/2003, по начин, който да дава възможност на Комисията да анализира усилията, положени за постигане на баланс

⁸

http://ec.europa.eu/fisheries/fleet/index.cfm?method=FM_Reporting.AnnualReport.

между капацитета на риболовния флот и наличните възможности за риболов, както е установено от член 14 от Регламент (ЕО) № 2371/2002. Вместо това държавите-членки поставиха акцента върху приложените национални системи за управление на флота и тенденциите в капацитета на флота във връзка с режима вход/изход.

Всички заинтересовани страни (Комисията, държавите-членки, НТИКР и Комисията по рибно стопанство на Европейския парламент) се съгласяват, че качеството на докладите на държавите-членки следва да бъде подобро, поради което е необходимо да бъдат определени по-подробни насоки. За тази цел Комисията свика специална работна група в рамките на НТИКР, за да изготви уеднаквен метод за оценка на баланса между риболовния капацитет и наличните възможности за риболов. Тази група се събра на заседание в края на октомври 2007 г. и е планирана последваща нейна среща в началото на 2008 г. Този въпрос ще остане също така в дневния ред на Комитета по рибарство и аквакултури.

И през 2006 г. риболовният капацитет на флота на ЕС продължи тенденцията си за леко, но устойчиво намаление, при годишен темп от 2 % до 3 %. Графики 3, 4 и 5 в приложението показват, че като цяло това е тенденцията през последните 15 години. Това намаление изглежда твърде малко в сравнение с големите намаления в усилиято, необходими за някои от основните рибни ресурси, постоянния технологически напредък и лошите икономически резултати на големи части от флота.

Като цяло въздействието на мерките за риболовното усилие върху намаляването на капацитета бе слабо. Това означава, че възприетият в рамките на реформата на ОПР подход, т.е. използване на управление на усилиято като основно средство за приспособяване на флота, не се увенча с очакваните резултати. Това се дължи отчасти на липсата на системи за управление на усилиято за няколко рибни ресурси или на неефективността на съществуващите такива системи (приложение II, западните води, дълбоководните риболовни дейности, някои национални схеми и др.). В тази връзка има още много елементи за подобряване в рамките на ОПР и вече са предвидени за целта бъдещи предложения. Важно е също така да се подчертае, че държавите-членки следва да предвидят по-големи стимули за приспособяване на капацитета. Оперативните програми за периода 2007—2013 година в контекста на Европейския фонд за рибарство предоставят много добра възможност за улесняване на прехода към по-ефективен флот на Общността както от икономическа и екологична, така и от социална гледна точка.